

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple in formal wear embracing on a patterned background. The woman is wearing a blue dress and the man is wearing a dark suit. They are standing in front of a wall with a light-colored, ornate damask pattern. The man is holding the woman from behind, and they are both looking at each other with a soft expression.

Lynne Grahamová
Levandulový
vrch

LYNNE GRAHAMOVÁ

LEVANDULOVÝ VRCH

PŘEKLAD

SILVIA PRIETO

Milá čtenářko,

četl jsem nedávno takový článek, kde jakýsi psycholog rozváděl, že nejčastějším místem, kde se lidé seznamují, kde navazují trvalé vztahy, je zaměstnání. Kdeže je doba, kdy si pánové ve smokinzích a dámy v róbách domlouvali dostaveníčka na plese mezi dvěma valčíky. Dnes je to nejčastěji sklenička, na kterou zajdou spolu po práci.

A protože mým hrdinům není nic lidského cizí, seznamují se v příbězích, které si tento měsíc můžete přečíst v edicích Sladký život a Sladký život Duo, vlastně také v práci. I když kolik z vás, milé čtenářky, má to štěstí, že jejich šéfem je mladý nezadaný miliardář? Ale pochopitelně se ukáže, že důležitější než to, co je rozděluje – majetek a společenské postavení –, je to, co je spojuje.

A to je samozřejmě láska!

S láskou

Váš Harlequin

Lynne Grahamová

LEVANDULOVÝ VRCH



Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Christakis's Rebellious Wife

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of Harlequin (UK) Limited, 2014

Překlad:
Silvia Prieto

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2014 by Lynne Graham
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2026 (Levandulový vrch, 2016 by HarperCollins Polska sp.
z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2605-2 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2606-9 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2607-6 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„I rozvod může proběhnout civilizovaně,“ prohlásil Cristo Ravelli povzbudivě.

Nik Christakis se nad tou hloupostí málem znechuceně ušklíbl. Popravdě se ovládl jen z čirého respektu, který ke svému sotva o dva měsíce staršímu bratrovi choval. Vždyť co by mohl Cristo vědět o kruté realitě rozvodu dvou zklamaných lidí? Byl čerstvě a velmi šťastně ženatý a s podobnou zkušeností – stejně jako mnoha dalšími odvrácenými stránkami života, jak se Nik domníval – se zatím nesetkal. Proto se z něj stal čestný mužský, přímý jako prásknutí bičem, bez zákrut, bez temných koutů a škaredých tajemství. O Nikově nesrovnatelně složitější a ponuřejší životní cestě neměl o nic větší ponětí než dinosaurus katapultovaný ze své doby do světa kouzel a pohádkových víl.

„Je mi jasné, že si teď říkáš, kde se ve mně bere ta drzost plést se ti do života,“ poznamenal Cristo, jako by mu četl myšlenky. „Ale ty a Betsy jste mívali pěkný vztah a podívat se na všechno s trochou klidu a nadhledu by vám jedině prospělo –“

„V tom případě tě potěší, že se máme zítra setkat za přítomnosti právníků, abychom doladili majetkové vyrovnání,“ zavrčel Nik a v jeho pěkných, ostrých rysech se nehnul ani sval.

„Jsou to jen peníze, Niku, a... *Dio mio...*“, po vzdechu si Cristo při myšlence na obrovské obchodní

impérium, které jeho neúporný bratr vybudoval z ničeho, „... ty jich máš víc než dost –“

Nik zaskřípal zuby a v očích nezvykle světlé zelené barvy mu blýsklo těžko potlačovaným vztekem. „O to tu přece nejde!“ přerušil bratra nevybíravě. „Betsy se mě snaží oškubat a obrát o polovičku všeho, co mám –“

„Nechápu, proč je tak umanutá. Doteď bych přísahal, že v sobě nemá vypočítavosti ani co by se za nehet vešlo,“ přiznal Cristo rozpačitě. „Zkoušel sis s ní promluvit?“

Nik se zachmuřil. „A proč bych to asi dělal?“ zeptal se s nepokrytým úžasem, jako by větší šílenost ještě neslyšel. „Vyhodila mě z našeho domu, zažádala o rozvod a zrovna teď se mě snaží úplně oholit!“

„Pokud vím, tak tě nevyhodila bezdůvodně,“ připomněl mu Cristo s lehkým pokáráním.

Nik místo odpovědi stiskl rty. Dávno už si udělal vlastní a naprosto přesný obrázek o tom, proč jeho manželství zkrachovalo. Oženil se s ženou, která tvrdila, že nechce děti, a pak najednou změnila názor. Pravda, rozhodl se tomu tématu vyhýbat a zatajil jí jednu velice zásadní informaci. Zcela přirozeně ale předpokládal, že jí jenom něco přelétlo přes nos nebo z ní mluví hormony, a doufal, že na svůj nápad zapomeně stejně rychle, jako s ním přišla.

„Byl to můj dům,“ bránil se chabě.

„Takže tobě nestačí, že ji připravíš o psa. Chceš jí vzít i Levandulový vrch,“ vydechl Cristo nevěřicně.

„Gizmo je taky můj.“ Nik se ohlédl na dotyčného psa, který se vrátil do jeho péče před dvěma měsíci a od té doby se utápěl v hlubokém psím splínu. Gizmo ležel nehnutě u okna, kolem něj se povalovala jedna pískací hračka lákavější než druhá, ale on si jich ani nevšiml a dál nechával krátký čenich truchlivě svěšený na zablácených tlapkách. Ten zatracený

zabedněnec měl všechno, co jen lze za peníze koupit, ale navzdory Nikově nejlepší snaze ho rozveselit se ustavičně soužil pro Betsy.

„Tušíš vůbec, jak ji vzalo, když sis Gizma odvedl?“ zeptal se Cristo.

„Přišly mi od ní tři stránky instrukcí, jak se o něj mám starat, rozpité slzami, takže určitou představu mám,“ ucedil Nik ironicky. „O mě se nikdy nebála tak jako o něj –“

„Ještě před rokem tě zbožňovala!“ neudržel se Cristo při tak nespravedlivém osočení.

A Nikovi se líbilo, když k němu vzhlížela, líbilo se mu to víc, než si přiznával. Když se ale obdiv proměnil ve stejně vášnivou nenávist a palbu otázek, na které nebyl schopen odpovědět, nehodlal si na ten nový pořádek zvykat. Teď si musel přiznat, že kdyby přišlo na věc, mohl by na ně odpovědět, jenže neměl odvahu čelit lítosti či zděšení v Betsyině tváři, kdyby jí řekl pravdu. Některé věci si muž smí nechat jen pro sebe, některé věci jsou zkrátka tak strašlivé, že se o ně nemůže podělit.

„Chtěl jsem říct...“, Cristo se odmlčel. „Když jste se rozešli a tys mě přemlouval, ať s Betsy promluvíš a pomůžu jí, myslel jsem si, že ji pořád miluješ. Že ji chceš zpátky a doufáš, že ti připravím cestu –“

Nikova dokonalá tvář znehybněla jako maska. „Nemiloval jsem ji. Nikdy jsem nikoho nemiloval,“ řekl chladně. „Měl jsem ji rád, důvěřoval jsem jí. Jako hospodyně byla skvělá –“

„Hospodyně?“ Cristo nevěřil vlastním uším. Tenhle staromódní výraz se do Nikova supermoderního, módního světa ani trochu nehodil.

„Skvělá hospodyně,“ zopakoval Nik klidně. Hádal totiž, že Cristo, kterému nikdy nechybělo klidné zázemí, nedokáže tuhle vlastnost u ženy ocenit. „Jenže jsem se v ní spletl a už ji pochopitelně nechci zpátky.“

„Víš to naprosto jistě?“ naléhal Cristo.

„Ano,“ odpověděl Nik bez váhání. Rozvod sice ještě nevesel v platnost, ale on tuhle kapitolu už uzavřel. Když nad tím teď přemýšlel, vybrat si za nevěstu zrovna Betsy bylo pro řeckého miliardáře dost výstřední rozhodnutí, pravda ale byla taková, že ji poznal v těžkém životním období a k téhle fázi neodmyslitelně patřila. Teď ale začal znovu a měl před sebou mnohem slibnější budoucnost, ve které Betsy už neviděl. Během posledního půl roku, který uběhl od rozpadu jejich manželství, se od základu změnil a byl na tu změnu náležitě hrdý. Odhodil problematickou minulost a z člověka se zátěží větší než přeplněné dopravní letadlo stvořil svižnější a výkonnější verzi sebe samého. To poslední, čeho by se teď chtěl dopustit, bylo opakovat minulé chyby. A Betsy patřila k těm největším.

Betsy čekala v zasedací místnosti spolu se svým špičkovým právníckým týmem a samou nervozitou nevěděla, co si počít. Jakkoli se snažila se zklidnit, byla tak na trnách, že při sebemenším hluku by nejspíš vystřelila až ke stropu.

Nemohla se tomu divit. Nika viděla naposledy před půl rokem a během té doby se její zlomené srdce dočkalo mnoha dalších ran a to, co z něj zbylo, nakonec Nik roztrhal na kusy. Odmítl se s ní sejít nebo jí alespoň vysvětlit své podivné chování. V jediném okamžiku se tak ze šťastně provdané ženy, toužící po děťátku, stala zrazená, zraněná a zmatená manželka.

Vyhodila Nika z domu, to ano, ale ve skutečnosti to byl on, kdo odešel. Nejprve ji bez sebemenších výčitek klamal, potom, když se pokusila bránit, na ni udeřil takovou silou, že ji málem zničil, a nakonec ji opustil a spálil za sebou mosty. Choval se, jako by tři roky manželství, a podle Betsy i tři roky šťastného

života, vůbec nic neznamenal. Pozdě jí došlo, že se provdala za muže, který jí nikdy neřekl, že ji miluje, který naopak prohlašoval, že na lásku nevěří, a který vždy a za všech okolností kladl své obchodní zájmy nade všechno ostatní. Včetně své ženy.

A tak se nebylo čemu divit, že poté, co zradil její důvěru a zcela nevybíravě ji odkopl, se konečně odhodlala se mu postavit. Ačkoli věděla, že si ho tím proti sobě poštve a místo dosavadní lhostejnosti v něm vyvolá nepokrytou nenávist. Bylo jí to jedno. Už ji nezajímalo, co si o ní Nikolis Christakis myslí. Přestala ho milovat v okamžiku, kdy si konečně připustila, jak nízko si jí cenil, a své nynější počínání vnímala vcelku střízlivě jako obyčejnou snahu potrestat ho za bolest, kterou jí tak lehkomylně způsobil.

Jako pomstu. Nebylo to zrovna jemné ženské slovo, ale zároveň představovalo tu poslední věc, jakou by manipulativní a vychytralý podnikatel Nikova typu čekal od své kdysi utápnuté manželky, která se pro něj brzy měla stát minulostí. Nezáleželo mu na ní, zato si velice zakládal na svých penězích. V Nikově životě neexistoval vyšší cíl než přímočará cesta za ziskem a důmyslné zabezpečování nashromážděného bohatství. Betsy tudíž věděla, že i kdyby se jí nepodařilo nic jiného než povážlivě mu sáhnout do peněženky, konečně by řála do živého. Koneckonců si musela říct o plnou polovinu veškerého jeho majetku, než souhlasil, že se s ní znovu setká tváří v tvář. Ona ani manželství pro ni evidentně nikdy neměly takovou cenu jako peníze.

Na chodbě se ozvaly kroky a Betsy ztuhla. Klika vydala tiché zavržení, ale dveře do zasedací místnosti zůstávaly zavřené a Betsy je sledovala jako přimražená, se srdcem v krku.

„Mluvení nechte na nás,“ připomněl jí znovu právní zástupce Stewart Annarsley.

Stejně tak mohl rovnou říct, co oba věděli, a to že na následující debatu je Betsy krátká. Sotva mohla uvěřit, že strávila tři roky v Nikově exkluzivním světě a vůbec se nepoučila. Některé věci ji šokovaly stále stejně. Co to o ní vypovídalo? Že je hloupá? Že neumí číst v lidech a nechápe jejich pohnutky? Byla to pro ni rána z čistého nebe, když jí Nik sebral Gizma. Ten psík se pro ni stal jedinou útěchou, a ačkoli si Nik na psy nikdy nepotrpěl, stejně trval na tom, že chce Gizma zpátky. Proč?

Podle Betsy to bylo proto, že je posedlý kontrolou. Očividně se nehodlal vzdát ničeho, co mu patří, samozřejmě s výjimkou manželky, která ho omrzela. Nejnověji se pokusil vzít jí dům, který nikdy neměl rád a který ona naopak milovala. Proč? Jistě, patřil mu a z jeho kapsy se platila renovace, ale koupil ho jen a jen proto, aby jí udělal radost. Nebo ne? Je možné, že viděl v Levandulovém vrchu jenom slibnou investici? Čím dál víc Betsy pochybovala o všem, co si kdy o Nikovi myslela.

Najednou se dveře do zasedačky otevřely a rám vyplnila Nikova vysoká, skvěle stavěná postava. Betsy ucítila, jak se jí na zlomek vteřiny splašilo srdce, a pak jako by se úplně zastavilo. Čas se zpomalil a ona se nemohla pohnout, nemohla dýchat, pohnout rty, dokonce ani zamrkat. Nik jako by ji uhranul.

Nezvykle světlé a překvapivě výrazné a pronikavé oči se třpytily v jeho štíhlé tváři jako leštěné smaragdy a nebezpečně vtahovaly Betsy do vzpomínek – od první, naprosto nevydařené schůzky, přes idylické líbáanky až k pomalému smířování s osamělostí, když ji dohnala realita. Nehodlala se jim ale poddat. *Znovu mu to nedovolím*, zapřísáhla se. *Už nikdy se kvůli němu nepřestanu ovládat.*

Zvedla bradu, narovнала ztuhlá ramena a pohlédla mu do tváře, přičemž se pečlivě vyhnula jeho

pohledu, protože do očí se mu podívat neodvážila. V duchu se přitom celou dobu potýkala s náhlou úzkostí vyvolanou jeho blízkostí a marně uvažovala, jak se jim něco takového mohlo stát, jak se z muže, kterého kdysi zbožňovala, mohl stát její nejhorší nepřítel. Kde udělala chybu? Co mu provedla, že se k ní chová tak nepřátelsky a bezcitně?

Když už se zdálo, že ji zcela přemůžou vlastní pochyby a sebelítost, vybavila se jí Nikova slova. „*Nebud' tak paranoidní a přestaň se obviňovat,*“ řekl jí jednou. „*Všechno na světě není tvoje chyba. Nikdo tě netrestá za nějaké domnělé hříchy. Špatné věci se lidem prostě stávají, tak se s tím smiř...*“

Nik zkoumal Betsy s nutkavou důkladností. Není menší než dřív? Nikdy nebyla moc vysoká ani mohutná – naopak, i s oblečením vážila sotva padesát kilo. Uprostřed své suity advokátů se teď ale úplně ztrácela. Rozhodně musela zhubnout. Napadlo ho, jestli dost jí, ale vzápětí ten starý ochranný impuls zrazil a odsunul kamsi do pozadí jako něco nevídaného a nevhodného. Do jejího zdraví už mu nic není. Nemělo by ho ani zajímat, že se k ní Annersley, její právník, naklání trochu moc blízko a hltá ji očima, jako by byla nějaký drahocenný skvost, na který si dělá zá-lusk. Nebylo divu. I se zlomkem Nikova jmění se z ní stane ceněná trofej, po které hrábne kdejaký chytrák.

Tahle představa nechávala Nika chladným. Přesně tak, byla mu naprosto ukradená. S tou myšlenkou a trochu důrazněji, než bylo třeba, se svezl do židle, kterou mu nabídl právník z jeho týmu. Betsy pochopitelně nezůstane sama, na to je moc krásná. Přelétl pohledem po jejím bledém profilu. Vždycky mu připomínala figurku z foukaného skla, neskonale křehkou, ženu, jakou chtěl každý muž chránit a nosit na ruku. A kam ho ta galantnost dovedla? Na cestu k rozvodovému soudu a chudší budoucnosti tak jako tisíce mužů

před ním. „Chci dítě,“ řekla mu celá uplakaná a nešťastná, a tím porušila předmanželskou smlouvu ve snaze sobecky a svéhlavě přepsat minulost... A přitom si ani nevšimla, že jakmile promluvila, jeho svět se zhroutil jako domeček z karet.

Nikovi bylo jasné, že teď si Betsy pořídí vytoužené dítě s někým jiným. Žaludek se mu sevřel. Roztržitě si lokl horké černé kávy a spálil si jazyk. Betsy ho zkouší přivést na mizinu stejně jako se jeho otec, bývalý gigolo, kdysi pokusil ožebračit jeho matku. Helena Christakisová byla ale příliš chytrá, než aby se nechala převést někým jako Gaetano Ravelli, a Nik dostal do vínku přinejmenším tolik inteligence co ona.

Co bylo ale podstatnější, dávno se už přestal starat, co se s Betsy stane. Tak jako alkoholik se naučil abstinovat a teď byl schopen nepropadnout znovu závislosti ani při pohledu na svou někdejší drogu. Seděla přímo před ním: drobná a rafinovaně svůdná od sametové záplavy světlých vlasů a porcelánově jemné pleti až po rozkošně našpulené, přirozeně růžové rty. Nik se zatvrdil a s býčí zarputilostí se soustředil na její chyby: na hrbolek na nose, tváře poseté světlými pihami, postavu, která se při své výšce ztrácela i mezi dětmi, a velice skrovné křivky. Po fyzické stránce měla daleko k dokonalosti... Co na ní sakra kdy viděl?

Zničehonic se na něj podívala, jemné husté řasy se zvedly a odhalily oči barvy nejhlubšího oceánu a jeho sevřela ve svém objetí touha jako železná pěst, silné tělo se mu napjalo a svaly se v sebeobraně zařaly. Ta reakce ho omráčila, a uvést v úžas Nika Christakise nebylo zrovna snadné. Ze chvilkového ohromení mu na horním rtu vyskočil pot, ale vzápětí se ovládl, vyburcoval v sobě veškerou sílu vůle a tu nechtěnou reakci zadupal, přičemž sám sebe uklidňoval, že to prchavé vzrušení je obyčejný reflex, návyk jeho těla na blízkost důvěrně známé ženy.

Zatímco se právníci pustili do nezbytných formalit, Betsy zarávala pohled do desky stolu. Nik seděl na opačné straně, dost daleko na to, aby ho mohla ze svého zorného úhlu vypudit, ale pořád si ho uvědomovala a jen těžko odolávala nutkání natočit krk a po očku se na něj podívat. Už tak dlouho neměla to obyčejné potěšení jen si ho prohlédnout. Jakýsi instinkt, jež neuměla potlačit, ji přiměl zvednout hlavu a na zlomek vteřiny se její pohled střetl s Nikovým pronikavým zeleným očima, které z té štíhlé, tmavé a skoro až neskutečně krásné tváře vystupovaly v ostrém kontrastu.

Znovu zapomněla dýchat, nemohla se hýbat a ovládly ji ty nejprimitivnější pudy. V podbřišku se jí rozlévala palčivá vlna vzrušení, doslova cítila, jak se jí ňadra v podprsence dmou a bradavky se s mravenčením trou o jemnou látku. Před očima se jí míhala změť erotických obrazů a sinalost v jejích tvářích vystřídal žhavý ruměnc. A pak Nik to chvilkové spojení přerušil. Později ji určitě zabolí, že se odhodlal uhnout pohledem jako první, ale teď byla schopná vnímat jediné úlevu a vděčnost, že už se nemusí dál potýkat se strašlivým vědomím vlastní slabosti a žádostivosti. Jak je možné, že na ni má stále takový vliv? Jak může být pořád tak naivně bezbranná vůči jeho kouzlu?

Vždyť jí způsobil hotové peklo. Rozhodl se mlčet ve chvíli, kdy měl promluvit. Dokonce mu nebylo proti srsti ponížít ji a pokořit tím, že se krutou pravdu, která jejich manželství redukovala na obyčejnou frašku, dozvěděla z úst jeho bratra.

„Toho budeš litovat...“ slíbil jí Nik výhružně toho dne, kdy ho vyhodila z domu, ale zatím Betsy dokázala litovat jediné toho, že se nedozvěděla dřív, co před ní skrývá.

Zpětně si uvědomovala, že se tehdy chovala jako smyslů zbavená. Popadl ji hotový amok, když zjistila,

že se jí celý dosavadní svět rozpadl v jediné vteřině pod rukama. Křičela, ječela a nadávala a on před ní celou dobu stál jako skála v příboji – očividně nedotčený její zlostí, slzami ani prosbami o vysvětlení. Vlastně z něj nedostala nic jiného než ticho, zcela nevzrušeně pronesené doznání, že co se dozvěděla od jeho mladšího bratra Zarífa, je pravda: Nik si nechal ve dvaadvaceti provést vasektomii, a tak neexistovala nejmenší šance, že by s ní mohl mít dítě. Jenže Nik si tohle tajemství nechal pro sebe, a co bylo nejhorší, celé dlouhé měsíce nečinně přihlížel tomu, jak se Betsy marně pokouší otěhotnět a jak jí neúspěch láme srdce. Proč jí jednoduše neřekl pravdu. „Proč?“ opakovala donekonečna a on na ni nehnutě zíral, zarytě mlčel a odmítal podat jí jakékoli vysvětlení.

Marisa Gloverová, eminentní rozvodová advokátka po Nikově boku, přejela Betsy chladnými modrými očima a zcela nenuceně jí položila otázku, co podle ní opravňuje ženu, do sňatku chudou číšnici trpící dyslexií, která se od svatby nemusela penězi zabývat, na polovinu manželova majetku.

„Řekněme si to na rovinu... Nemusíte živit děti,“ připomněla blondatá ledová královna všem vespolek.

Betsy rázem zbělela jako křída a před očima se jí zatmělo. Advokátčina slova na ni dopadala s přesností a ničivostí řízených střel a působila jí fyzickou bolest, kůže se jí na kostech stahovala automatickou obrannou reakcí. Nik jim to řekl! Řekl jim, že je dyslektička, a Betsy samým pokořením měla pocit, jako by na ni vychrstli kýbl ledové vody. Pokud šlo o upozornění, že nemá děti, to bylo další, ještě zlomyslnější rýpnutí. Byl to přece právě Nik, kdo jí rezolutně a bezohledně odepřel, po čem dlouho zoufale toužila.

Do debaty zasáhl její právník a nasměroval ji k praktičtějším otázkám.

Nik si zkoumavě prohlížel Betsyiny pobledlé,

napjaté rysy, nervózní pomrkávání jejích dlouhých řas a rty stažené do tenké linky a věděl, že se cítí zraněná a ponížená a má co dělat, aby se vzpamatovala s Marisiny úvodní salvy. Marisa platila za nejlepšího rozvodového advokáta v Londýně s pověstí nemilosrdného dravce, na níž si nepokrytě zakládala, a Nik vždycky pracoval jen s těmi nejlepšími. Teď ale tiše skřípal zuby a ruce položené na silných stehnech zatínal v pěst. Čekala snad Betsy, že s ní bude zacházet v rukavičkách? Domnívala se, že se při rozvodu uchovávají vzájemná tajemství a některé věci zůstávají navždycky svaté? Vážně by mohla být tak nevinná?

Její právnícký tým zatím se svým útokem vyčkával, Nik ale věděl, že munice má v zásobě víc než dost. Pochopitelně si nepřál, aby se při veřejném líčení propíraly kuriózní okolnosti jeho tutlané vasektomie. Tu považoval za soukromou záležitost, podle svého názoru podstatně intimnější než dyslexie, za niž se Betsy tolik styděla. Očividná bolest a dotčení, vepsané navzdory urputné snaze v její tváři, ho ale chtě nechtě vyvedly z míry a teď si s rostoucí nechutí a rozladěností vyčítal, že ji vystavil takovému ponížení.

Annersley mezitím důrazně připomněl Marise, že Nik během manželství zakazoval Betsy pracovat, čímž ho v podstatě, byť se vši zdvořilostí, označil za neandrtálce a bezpříkladného tyрана. Marisa namítla, že Betsy vzhledem k nedostatku potřebného vzdělání nedosáhne na kvalifikovanou pozici a od muže Nikova společenského postavení přirozeně nelze očekávat, že své ženě dovolí vykonávat podřadnou práci.

V tu chvíli Nik ztratil vládu nad svou vznětlivou náturou. Bez zamýšlení nad tím, co vlastně dělá, se zapřel rukama o okraj stolu a zvedl se tak prudce, že polekal všechny přítomné. S tváří zachmuřenou výrazem dravce zavrčel: „*Diavelos...* tak dost! S tímhle

končíme. Mariso, vy moc dobře víte, že Betsy vlastními silami vede podnikání na Levandulovém vrchu –“

„To ano, ale –“

„Žádné ale,“ přerušil ji s nekompromisní definitivností. „Už o tom nehodlám dál diskutovat –“

„Ale vždyť jsme se ještě na ničem nedohodli,“ protestoval Annersley.

Betsy se po Nikovi nechápavě podívala. Jenom pomalu jí docházelo, že to ponižující martyrium přivedl k ráznému konci. Přece to neudělal kvůli ní? Tomu odmítala uvěřit. Jistě ho k tomu vedly jiné důvody. Betsy se cítila zraněná a zahanbená necitelnou zmínkou o své dyslexii, nemluvě o připomínce, že nikdy nedosáhla přijatelné úrovně vzdělání. Dovádělo ji k zuřivosti, že za tu druhou skutečnost „vděčí“ jen a jen Nikovi, protože právě on se tak hlasitě a tak dlouho ohrazoval proti jejímu studiu ve večerní škole, že z ní odešla. Sám během manželství cestoval po celém světě, ale když zůstával doma, za všech okolností vyžadoval, aby tam byla s ním. Nakonec ustoupila jeho sobeckým požadavkům v naivní víře, že jsou důkazem jeho lásky, a ve skrytu duše se opájela představou, že ačkoli jí nikdy lásku nevyznal, nesnese její nepřítomnost a potřebuje ji mít neustále na blízku.

„Žádné další jednání nebude,“ uzavřel Nik kategoricky a zamířil ke dveřím, aniž věnoval Betsy další pohled.

Betsy vystoupila z vlaku a došla k autu.

Vřelo to v ní vzteky, měla na sebe zlost a styděla se, že se před Nikem nedokázala líp ovládnout, že se nechala opít jeho přitažlivostí jako nezkušená puberťačka, která o sobě ještě nic neví a postrádá jakoukoli sebeúctu. Z hloubi duše si přála, aby k Nikovi necítila vůbec nic, aby jí byl naprosto lhostejný. Vždyť nic jiného si ani nezasloužil. Cristova žena Belle jí radila, ať

se znovu začne vídat s muži, protože dokud si nenajde někoho nového, přes špatnou zkušenost s Nikem se nepřenese. Dělat si hlavu s dalším mužem bylo ovšem to poslední, co Betsy po katastrofálním a srdcervoucím konci svého manželství potřebovala. Od Nika se naučila, že muži vyžadují spoustu péče a pozornosti.

Utrápená mysl jí teď promítala celou jejich minulost. Když Nika Christakise viděla poprvé, pracovala jako servírka v malém bistru naproti jeho kanceláři.

Na svou práci si nestěžovala. „Pokud práce stojí za to, abys ji dělala, pak stojí i za to, abys ji dělala dobře,“ říkávala jí babička v dětství a dodržování té prosté, ale pravdivé zásady, se Betsy vždycky vyplatilo. Odmítala přistupovat k práci podle toho, jak je prestižní nebo dobře placená, ale přesto si uvědomovala, že kdyby babička ještě žila, byla by zklamaná, že se její vnučce nepodařilo získat lepší vzdělání. Babička jí vždycky s láskou vštěpovala, že s trochou času a odpovídajícího vedení se může s dyslexií vypořádat a neměla by si z ní vytvořit výmluvu pro nízké ambice. S jejími slovy na mysli si Betsy vybrala zaměstnání, které jí umožňovalo navštěvovat několikrát do týdne večerní školu, kde chtěla složit maturitu. Tehdy měla velké plány a sny o mnohem slibnější budoucnosti.

V té době by ji ani ve snu nenapadlo, že by mohla hodit zdravý rozum za hlavu kvůli mužskému. Bylo jí jednadvacet, kluci se objevovali a zase mizeli a ani jeden z nich ji zatím nedokázal vzít za srdce a probudit v ní vášeň. Když poprvé uviděla Nika, seděl v jarním světle u jednoho ze stolů poblíž okna: mimořádně atraktivní muž oblečený v kašmírovém kabátu, světle zelené oči lemované neuvěřitelně dlouhými a hustými černými řasami. Tehdy si ani nevšimla Crista, který tam byl s ním, vedle Nika vůbec nezaregistrovala přítomnost muže v jednoduchém obleku usazeného u stěny, zastíněného svou ochrankou. Tak jako

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy **Levandulový vrch.**

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.